

EEN HOLLANDS REQUIEM
Johannes Brahms
Hertaling Jan Rot

I. Koor

Levend zijn, is de pijn dragen
Die je eerst nog ontroostbaar maakte
Wie hun tranen laten
Vullen de eerste leegte

Zij geven toe en rouwen
En rapen zich weer samen
En komen tot leven
En zingen bij hun graven

Levend zijn, is de pijn dragen
Die je eerst nog ontroostbaar maakte
Die je eerst nog ontroostbaar liet zijn

II. Koor

Van vlees en bloed tot stof en as
Van lijf dat liefheeft, leeft en lacht
Tot lijk bekranst met bloemen
De krans zal verdorren
Als de bloemen morgen hangen

En ben je verdrietig, lieve vrienden
Denk aan de slijttijd van pijn

Eerst is het maandenlang winter
En het bruisende hart bevroren
Je telt verdrietig je tranen
Tot ze vermengen
Met lenteregen, met zomerregen
Nog steeds verdrietig...

Van vuur en vlam in zak en as
De Mens een levensboom en wij
Eén jaar haar blad en bloemen
De boom zal weer bloeien
Al zijn blad en bloem vervangen

Dat is niet wat ons bijblijft
Bijblijft in eeuwigheid...

Zoete zomers vol geluk
Reizen, wijze woorden
Duizend dingen, duizend dingen

Komen weer boven
Vrede, eeuwige vrede
Zo leven onze doden voort

Vrede, nee, vreugde
Zal je overspoelen
Waar wee en woede
Weer weg ebben

Zoete zomers vol geluk
Reizen, wijze woorden
Duizend dingen, duizend dingen
Komen weer boven
Vrede, eeuwige vrede
Zo leven onze doden voort
Zo leven onze doden door

III. Koor met baritonsolo

Vaak vraag ik mij af
Is mijn einde onvermijdelijk?
Zal mijn leven voorbij zijn
Als ik de geest geef?

Stel nou, ik word honderd
Wie weet ben ik dan bereid
Wordt het morgen
Sterf ik vóór mijn tijd

Vaak vraag ik mij af
Hoe oneindig is mijn eindigheid
Zal mijn leven voorbij zijn
Als ik de geest geef?

Jaloersmakend zijn alle mensen
Die zelfverzekerd leven
Hun hang naar het licht
Kent geen schaduw
En wat een wetenschapper zegt
Dat staat daar buiten
Zij weten, zonder bewijs,
Van het paradijs
Maar ik?
Hoe moet ik me troosten?
Al hoop ik op niets:
De gestorven zielen vormen één
geheel
En dood noch doem doen daar aan af

IV. Koor

Hoe heerlijk is de herinnering
Hier binnenin

Waar nog lente
Verlangen en liefde leeft
Vrij van tijd, spijt en berouw
Hun hart en ziel en geestesvuur
Geven de levenden zin
Hoe heerlijk is de herinnering
Hier binnenin

Vrij zijn zij
Die in onze harten wonen
Daar zingen zij levenslang
Zij zingen daar levenslang
Hoe heerlijk is de herinnering

V. Koor met sopraansolo

U ziet nu diep verdriet
Diep verdriet
Later, later,
Zal ik u zeker weerzien
En deze dag breng ik vrede
En deze vrede zal niemand u
ontnemen

Ik zal u troosten
Ik zal u als een moeder troosten

Moeder Aarde
Ziet eindigheid als kleinigheid
Leven en lijden voorbij
Laat van een groot geheel deel zijn

Ik zal u troosten
Ik zal u zeker weerzien

VI. Koor met baritonsolo

Niemand van ons hier
Heeft de eeuwige jeugd
Sterker, als eerstvolgende sterven wij

Vrienden, de dood is een desillusie
De aarde blijft doodgewoon draaien
Terwijl er elders baby's geboren
worden

Maar met jouw laatste adem
Je laatste ogenblik
Kraait een kind de eerste victorie

Laat ze hier de victorie vieren
Waar ze daar de dode opgebaard zien
Onomkeerbaar, onomkeerbaar
Want wij willen volwassen worden

Licht, licht op het nieuwe leven
Het lijk geeft de fakkel door

De dood is verslagen in een kind
Dood, waar is je dreiging?
Drama, waar is het doek?

Hoe moet je verder...
Geloof in hoop en liefde en kracht
Er zijn nog zoveel dingen van waarde
En wat nu nog zin heeft
Blijkt als jij het zin geeft
Jouw tijd op aarde

VII. Koor

Levend zijn de doden
Zolang wij hen herdenken
Voor altijd

Ja, de geest spreekt
Laat ons zwijgen van dood en drama
Want wie wij waren geven wij niet mee

Levend zijn de doden
Aan wie wij blijven denken
Levend zijn de doden
Zolang wij hen herdenken
Levend zijn de doden
Zolang wij leven en hen herdenken

Johannes Brahms
"Een Hollands Requiem"
(*Ein deutsches Requiem*)
(c) jan rot, 2007
stichting@janrot.nl